

Filip II. August

21.8. 1165 Paříž

14.7.1223 Nantes

Od 1180 francouzský král z rodu *Kapetovců*. Syn *Ludvíka VII.* a jeho třetí choti Adély ze Champagne. Korunován ještě za života svého otce (1179).

Na počátku vlády *F.II. A.* byla královská doména ve Francii značně omezená, neboť většina země zůstávala v moci vysoké šlechty a zejména *Plantagenetů*, jimž patřila více než polovina území tehdejší Francie. *F.* pokračoval v trendu upevnování královské moci započatém již Ludvíkem VI. a Ludvíkem VII. Sňatkem s Isabellou Henegavskou (1180) získal kraj Artois, v bojích se šlechtou (1180-1185) posílil své postavení a podmanil si některá další území (Amiens, Vermandois ad.). Po vyhlášení třetí křížové výpravy navázal na křižáckou tradici svého otce a odebral se do Palestiny (1190-1191). Po smrti Isabelly Henegavské, která mu dala dědice trůnu, Ludvíka VIII., uzavřel 1193 druhý sňatek s dánskou princeznou Ingeborg, kterou však zapudil po svatební noci. 1196 se oženil se Anežkou Meránskou, s níž zplodil tři děti. Papež Inocenc III. tento sňatek neuznal, děti však později legitimizoval.

F. léta bojoval s Plantagenety. Bez větších úspěchů válčil již proti *Richardu Lví Srdce*. Richardova smrt a nástup jeho mnohem slabšího bratra Jana Bezzemka na anglický trůn (1199) přinesly ve válce obrat. 1202 *F.* Bezzemka odsoudil pro felonii (porušení lenní věrnosti) ke ztrátě všech lén na území Francie. 1202-1206 postupně dobyl Tourraine, Anjou, Normandii, Maine, Berry, část Poitou a Bretaň, čímž byly državy Plantagenetů značně zredukovány, Francie naopak získala přístup k moři. V bojích ve Svaté říši římské, k nimž došlo po smrti Jindřicha VI., *F.* podporoval Štaufy. 1214 zvítězil v rozhodující bitvě u Bouvines proti koalici Jana Bezzemka, Oty Brunšvického a hraběte flanderského.

Vláda *F. II. A.* přinesla upevnění moci francouzského krále, stejně jako hospodářský i politický vzestup Francie, která se stala jednou z nejvýznamnějších mocností tehdejší Evropy.

kch